

[Forsvarsministeren.]

om, at jeg havde anvendt betegnelsen „politisk“ om det angreb, som formanden for specialofficererne var kommet med. Jeg håbede ærlig talt, jeg kunne gøre både ham selv og specialofficererne en tjeneste ved at betegne det som et politisk angreb, for når en officer retter beskyldninger imod mig i form af, at forsvarsministerens ord står ikke længere til troende, og at ministeren omgås let med sandheden, så vil jeg gerne sige, og det skal siges meget klart, at det håber jeg ikke skal være tonen hverken inden for vort officerskorps eller noget andet sted inden for forsvaret. De mennesker, der efter deres uddannelse, efter deres placering, har den opgave at uddanne unge mennesker inden for værnene og også belære dem om god takt og tone, synes jeg må selv føre et sprog, der kan sikre et ordentligt klima inden for forsvaret. Det hjælper nemlig ikke så forfærdelig meget, at vi arbejder på det igennem betænkninger og ad anden vej, hvis ikke man sørger for det til daglig, og derfor håber jeg, ja, jeg er også overbevist om, at det ikke er den fremgangsmåde, danske officerer ønsker at anvende, at man uden nogen som helst mulighed for at føre bevis beskylder den, der står som den ansvarlige myndighed, for at omgås let med sandheden og for, at hans ord ikke står til troende. Mere har jeg ikke at sige om den ting.

Så har jeg et par bemærkninger til hr. Helge Nielsen. Ja, nu skal vi jo gerne vide, hvad vi er enige, og hvad vi er uenige om. Jeg går ud fra, at hr. Helge Nielsen tidligere har givet tilslutning til rationaliseringen inden for hærens materielkommando, en rationalisering, som min forgænger, hr. Victor Gram, har beskrevet på udmærket måde i den pjece, jeg tror blev udgivet af socialdemokratiet, og hr. Helge Nielsen har jo altid haft en sådan stilling, at han vil have kendskab til det, der bliver udgivet. Jeg går ud fra, at hr. Helge Nielsen fortsat giver tilslutning til denne rationalisering, altså også giver tilslutning til, at halvdelen af det personel, der hidtil har været beskæf-

tiget inden for hærens materielkommando, skal afskediges. Det kan også udtrykkes på den smukke måde, hr. Helge Nielsen gjorde det: at de skal sparkes ud — sådan ønsker jeg ikke at betegne det. Men i rationaliseringen lå, at de skulle afskediges; den linje er lagt af den tidligere regering; jeg har fulgt den. Der er sket ændringer på to områder. Der er sket ændringer med hensyn til tempoet, fordi vi gennemfører besparelser i dette finansår. Hr. Helge Nielsen omtaler i kraftige vendinger de 5 mill. kr., vi i den forbindelse skulle spare på hærens materielkommando. Jeg ved ikke, hvor hr. Helge Nielsen befandt sig, dengang han var medlem af finansudvalget og jeg forelagde besparelsesplanen på de 125 mill. kr., hvorefter det blev fastslået, at 5 mill. kr. skulle spares på hærens materielkonto. Jeg ved ikke, hvor hr. Helge Nielsen befandt sig, da vi havde debatten i marts måned, da hr. Victor Gram udtrykte visse betænkeligheder ved disse personelbesparelser, men accepterede dem sammen med reduktionen på de 125 mill. kr.; det var jo sandheden om det. Der måtte ske en afvigelse i tempoet på grund af dette; det er sket. Ingen af os bryder sig om at afskedige folk, men det var en nødvendighed og i overensstemmelse med den vedtagelse, der var sket enstemmigt i dette høje ting.

Dernæst med hensyn til Hjørring. Hr. Helge Nielsen kan have den opfattelse, og det kan hans parti også, at vi ikke skal gennemføre udflytning her i landet. Man kan have den opfattelse, at vi, som mange ønsker det, skulle sige, at man skal blive i hovedstadsområdet. Vi ved, at vi ville efterkomme familieønsker og mange andre ønsker, hvis vi gjorde det. Regeringen har altså den opfattelse, at vi skal søge at gennemføre en udflytning; vi har den opfattelse, at det er rigtigt, når der skal etableres nybyggeri, at undersøge, om det ikke lige så godt kan ligge i provinsen. Det er det, der er sket i den sag. Så snart regeringen havde truffet sin beslutning, bad jeg ganske få timer efter chefen for hærens materielkommando, gene-